

GALERIJA

Jože Udovič

Oči, ki so ostale
stoletja žive, mlade,
gledajo vse dni
motno praznino
oči človeških.

Trohnijo kurtizane,
na dnu vodá mrakovi
razjedajo zaklade
in slepe kipe,
iz teh zenic
pa se utrinja
nedopovedljiva
luč mladosti.

Med njimi, ki v tišini
jih prisilijo,
da postojijo,
odkrivajo s posmehom
prikrite vojskovodje
mrakov grozečih,
ošinejo s prezirom
puščav vladarje,
za svojim krotkim
smehom skrite,
obsojajoče
premerijo brezčutne
ječarje sanj.

In v tem večeru
so edine, ki vidijo,
kako pod oknom,
v naraščajočem mrazu
sveta neslišno
joka kamen.